

Ingókövek

Szép idő van, nézzük meg a pákozdi ingóköveket, mondom, abban bízok, hogy egy kis kimozdulás őt is kimozdítja ebből a fásult állapotból. Az a nő, akit elvettem, egy örökmozgó, örökkíváncsi. Ráadásul ez egy könnyű túra, idősebbeknek is ajánlják, nem fogja megerőltetni magát. A reggeli utolsó morzsáit piszkálgatja a villájával, nem néz rám, nem reagál.

Már az autót megviselt a pákozdi Hősök teréig. Már attól is nehezebben kaptam levegőt, ha arra gondoltam, hogy teszem majd egy más után a lábaimat a séta során. Pedig nem olyan rég még Dél-Zala dombjait tapostuk az Ultra Trailen, és tervben volt a Kinizsi 100. Korábban nevettem volna, ha valaki azzal jön, hogy majd babatológatós meg nyugdíjas útvonalon túrázgatok. Most nem tűnt annyira viccesnek. Most a piroskereszt útjelölés is egészen mást jelentett számomra.

Jól vagy, jól érzed magad, kérdeztem, és már bántam az egészséget. A feleségem olyan erővel támasztotta a magyar Stonehenge ingóköveit, hogy attól féltem, azok menten megindulnak lefelé, és őt is maguk alá gyűrik.

Nem tudtam másra gondolni, csak arra, hogy engem talán a kortársaimnál gyorsab-

ban ért utol az öregség, hogy annak az istennek, akiben hiszek, túl sok volt az a gyönyör, amit eddig nekem adott, hogy talán elromlik majd a házasságom, ha nem tudom tartani a lépést, pánikolok, azért nem tudok úgy teljesíteni egy túrát, ahogy eddig.

Csorbai-tó, hótól világító kövek, kék turistajelzés, az egykori sífelvonó nyomvonala, erdőmaradványok. Nyolc kilométerrel és négyszázhetvenhét méterrel később a Szoliszkó menedékház, gőzölgő forró csoki, naplemente. Hipertrófiás kardiomiopátia. A feleségem még nem szedte le a képeket a túráinkról. Úgy érzi, ha leszedné ezeket a profiljáról, az olyan lenne, mint a ráncfelvarrás. Eltüntetne valamit, ami hozzá tartozik.

Amikor megérezem a tekintetét a tarkómon, lecsukom a laptop tetejét. Lassan. A gyors mozdulatoktól, a mozdulatoktól félek. Megérezheti, hogy észrevettem, ezért kimegy. Tapintatos, mintha most tudtam volna meg, hogy meghalt valakim. Mintha nem is a férjem lenne, hanem valaki, aki az imént adta át a rossz hírt. Hipertrófiás kardiomiopátia. Hominem te esse memento... Emlékezz rá, hogy ember vagy. Magamra hagy, azt hiszi, úgy könnyebb. Könnyebb megbirkózni ezzel.